

The Boogie Rocks Meade Lux Lewis

Meade Lux Lewis mag dan in de discografieën vermeld staan als begeleider van blueszangeres George Hannah en Bob Robinson, met wie hij in 1930 opnamen maakte, zijn grootste bekendheid kreeg deze piano-gigant in 1927 voor zijn voor Paramount opgenomen nummer 'Honky Tonk Train Blues'. Deze Train Blues, die later wereldberoemd zou worden, werd echter pas in 1929 uitgebracht.

Meade Lux Lewis

Anderson Meade Lux Lewis werd geboren te Chicago op 4 september 1905. Vlak na zijn geboorte vertrokken zijn ouders voor enkele jaren naar Louisville, Kentucky om 4 jaar later weer terug te keren naar de muziekstad bij uitstek, Chicago, waar Meade de South Division School doorliep. Tijdens zijn schooljaren kreeg hij, wegens zijn toen reeds zichtbare omvang, de bijnaam 'The Duke of Luxembour' het woord 'Lux' is altijd in zijn naam genoemd gebleven. Meade's vader, werkzaam bij de Pulman Company, speelde gitaar, maar Meade had meer een voorliefde voor de viool. Dit veranderde toen hij op zijn zestiende in contact kwam met pianist Jimmy Yancey. Muziek lezen heeft Meade nooit geleerd, alles wat hij speelde was zelfstudie.

In het begin van de jaren twintig, van de vorige eeuw, woonde Meade met Albert Ammons in een appartement aan de State Street. Het was in die periode dat zijn later zo beroemde nummer 'Honky Tonk Train Blues' werd geboren. Het geval was nl. dat vlak achter hun huis een trein

liep en even verder een station was, waarvan de geluiden duidelijk doordrongen in hun kamers. Door zich helemaal in de treingeluiden in te leven ontstond na maanden van studie deze trainblues. In 1926 begon Meade dit nummer, dat hij gewoon trainblues noemde, te spelen op house-party's en joints. Meerdere malen was dan de vraag hoe heet dit nummer? Totdat iemand riep: "noem het gewoon 'Honky Tonk Train Blues' ". In 1927 drong zijn naam door bij de platenmaatschappijen en bij Paramount, dat hem de kans gaf om opnamen te maken. Tijdens een Paramount opname-sessie in Chicago in 1927 werden acht nummers opgenomen. Zeven waren begeleidingstukken én de 'Honky Tonk Train Blues'. Het is niet bekend waarom dit stuk pas in 1929 op de markt werd gebracht.

De trainbluesopname van 1927 is de absoluut beste van de door Meade later opgenomen vier stukken. Het is een absoluut 'masterpiece' en de meest melodische van alle vier. Gemakkelijk in het gehoor liggend, krijgt men het idee dat er op twee piano's wordt gespeeld. De chromatische harmonieën zijn uniek en het is haast moeilijk te geloven, dat dit nummer door één man wordt gespeeld. In 1938, tijdens de opnamen voor het Library Of Congress (Jazz piano 5003) geeft Meade in een nummer van 16 minuten

uitleg over het ontstaan van zijn 'Honky Tonk Train Blues'.

Na hem, in 1930, voor het laatst te hebben gezien bij de WPA Shovel Gang, verdween Meade in de vergetelheid en was hij werkzaam als autowasser en taxichauffeur. Het duurde tot 1935 toen John Hammond hem probeerde op te sporen; na helemaal onder de indruk te zijn geraakt door Meade's 'Honky Tonk Train Blues'. John vond Meade terug en kreeg hem ertoe nieuwe opnamen te maken. Uiteraard werd de Trainblues opnieuw opgenomen en direct uitgebracht op het Parlophone label. Het was ook tijdens deze platensessie, dat Meade in de platenstudio een celeste ontdekte en twee geweldige nummers op de plaat zette nl. de 'Celeste Blues' en 'I'm In The Mood For Love'. De celeste gebruikte hij later weer tijdens zijn opnamen voor het V-Disc label in 1943, in 1961 tijdens zijn Riverside opnamen en voor het laatst tijdens zijn Philips opnamen in 1962. De harpsichord en celeste gebruikte hij in 1943 tijdens zijn opnamen voor het Blue Note label. In 1963 was Meade weer helemaal terug en werkte als full time pianist met zijn band 'Lux And His Chips' in de Doc Huggin's Club in Chicago.

Met zijn vrienden Albert Ammons en Pete Johnson nam hij aan het eind van de jaren dertig

Meade Lux Lewis met Albert Ammons en Pete Johnson.

geweldige mooie nummers op. Met Ammons de 'Saturday Night Struggle' en de trio opnamen van 'Boogie Woogie Prayer'. Geweldige mooie solostukken uit die tijd zijn 'Bearcat Crawl', 'Whistling Blues', 'Deep Fives' en 'Six Wheel Chaser'. De opnamen zijn te vinden op de Oldie Blues lp's, OL 2805 en OL 2820.

Deze geven enig idee en inzicht in de dynamiek van de pianoblues en boogie woogie, gespeeld door een meester uit dit idioom. Tijdens de boogie woogie rage, die zeker duurde tot 1941, was Meade een hele grote. Hij trad op tijdens het 'Spiritual to Swing' concert in de Carnegie Hall te New York, speelde lange tijd in de Café Sociéty en trad op voor de in 1947 opgenomen film 'New Orleans' en in de in 1956 opgenomen film 'Nightmare'.

In augustus 1941 vertrok hij naar Los Angeles, waar hij tot zijn dood in 1964 werkzaam bleef. Tijdens zijn Los Angeles periode maakte hij op 22 april 1946 opnamen voor Norman Grants Boogie Woogie at the Philharmonic Show en maakte opnamen in New York voor de labels Asch, Blue Note, V-Discs, ABC, Paramount en Riverside. In Los Angeles Clef, Verve, Tops en Philips. Ook trad hij regelmatig op voor ABC televisie. In 1964 zou hij voor het eerst naar Europa gaan om op te treden tijdens het Berlin Jazz Festival.

Viak voor zijn vertrek naar Europa, na een optreden in het White House Restaurant te Minneapolis, raakte hij betrokken bij een ernstig auto-ongeluk en overleed in Minneapolis, Minnesota op 7 juni 1964.

Zoals met zoveel artiesten het geval, overleed Meade 'Lux' Lewis veel te vroeg, maar wanneer wij terugblikken in zijn rijke muzikale leven, dan kunnen we stellen, dat Meade behoorde bij degenen, die de pianoblues en boogie woogie hun grote bekendheid gaven.

tekst van Martin van Olderen. Bewerking Wim Keller

HONKY TONK TRAIN BLUES
As played by Meade Lux Lewis (11-1935 & 03-1937) Music by
MEADE LUX LEWIS

Presto (♩ = 160)